

δικήρι του!

...Γά δεκαπέντε καράβια του βασιλιά Λόρκαν πολιορκούσαν νε ύστερ' από λίγες μέρες τὸ νησί, στὸ ὁποῖο ἦταν χτισμένο τὸ κάστρο τοῦ "Ὀγκερ" καλὰ ἀρματωμένα, γεμάτα θαρραλέους στρατιώτες, ἀποφασισμένους νὰ ξεπιάνουν τὴν ιτροπή πού ε- παθε ὁ πατέρας τῆς πριγκηποπούλας τους...

Οἱ πειραταὶ τοῦ "Ὀγκερ" πολέμησαν καὶ αὐτοὶ μὲ λύσσα ὑ- περσφιγνόντες τὸ θησαυρὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τους καὶ τὴ δική τους τὴ ζωή... Δὲν ἀργησαν ὅμως νὰ καταλάβουν ὅτι δὲν θὰ μπο- ρούσαν ν' ἀντισταθοῦν πολὺ καιρὸ στὴν ὀρμή τῶν στρατιωτῶν τοῦ βασιλιά. "Ἐγκατέλειψαν, λοιπόν, τὰ παράλια τοῦ ἑρμιακοῦ νησιοῦ καὶ ἀχώρησαν στὸ κάστρο, κληνημένοι ἀπὸ τὸν ε- ξάλλο καὶ μαυμένο Λόρκαν.

Ἐπτά μερόνυχτα θάσασε ἡ πολιορκία τοῦ κάστρου, ἑπτά μερόνυχτα ἀγωνίας γιὰ ὄλους—καὶ περισσότερο γιὰ τὴν Οὐ- θίλδη, πού δὲν ἤξερε γιὰ ποιὸν νὰ παρακαλέσῃ τὸ θεό: γιὰ τὸν πατέρα τῆς ἢ γιὰ τὸν ἀγαπημένο τῆς...

Τὴν ὄγδοη μέρα, τὸ θράδυ, ὁ Λόρκαν ἔδωσε διαταγή στοὺς στρατιώτες του νὰ θάλουν φωτιά εἰς διάφορα σημεῖα, γύρω ἀπὸ τὸν πύργο... "Υστερ' ἀπὸ λίγο, τεράστιες φλόγες εἶχαν ζωεῖ ἀπὸ παντοῦ τὸ κάστρο. Οἱ πειραταὶ, πνιγμένοι ἀπὸ τοὺς κα- πνοὺς, δὲν μποροῦσαν πειὰ νὰ πολεμήσουν... "Ἀπὸ στιγμή σε στιγμή, τὸ κάστρο θὰ παραδινότανε εἰς χεῖρα τῶν στρατιωτῶν τοῦ βασιλιά...

—Καμμία ἐπιβία δὲν μὰς μένει πειά! εἶπε τότε ὁ "Ὀγκερ" στὴν Οὐθίλδη, σφιγγόντας τὴν μὲ ἀπελπιμένη δύναμι στὴν ἀ- γκαλιά του. Συχώρεσέ με, ἀγαπημένη μου, γιὰ τὸ κακὸ ποὺ σοὺ ἔκανα!...

—Δὲν θὰ σ' ἀφήσω ποτέ! θρονοφώναζε ἡ Οὐθίλδη. Σ' ἀγαπῶ καὶ θὰ πεθάνω μαζὺ σοῦ!

Καὶ πλησιάζοντας τὸ πρόσωπο τῆς κοιτὰ στὸ δικό του, τοῦ ψιθύρισε κάτι σ' αὐτή: "Ἐνα χαμόγελο εὐτυχίας ζωγραφίστηκε στὸ πρόσωπο τοῦ "Ὀγκερ"...

...Καὶ ὅταν, ὕστερ' ἀπὸ λίγο, οἱ στρατιῶ- ται τοῦ Λόρκαν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν πατήσῃ στὸ μεταξύ τὸ κάστρο, ὤρμωσανε καὶ στὸ δι- μάτιο τοῦ ἀρχικουρσάρου, εἶδαν τὸν "Ὀγκερ" νὰ στέκεται ὄρθιος, ἀγκαλιάζοντας τὴν Οὐ- θίλδη, στὸ παράθυρο πού ἔβλεπε στὴ θάλασ- σα...

—Ἄς πέσουμε μαζὺ κάτω, ἀγαπημένη μου! ψιθύρισε ἡ Οὐθίλδη.

Καί, πρὶν οἱ στρατιῶται προφτάσουν νὰ τοὺς κρατήσουν, ὁ ἀρχικουρσάρου καὶ ἡ πρι- γκηποπούλα ἔπεσαν ἀγκαλιασμένοι στὸ θα- ραυρὸ πού ἀνοιγότανε κάτω ἀπὸ τὸ παράθυ- ρο—ἀφῆσαν τὰ σώματά τους νὰ κουρελια- στοδῶν ἀπὸ τὶς μυτερές πέτρες τοῦ θράγου γιὰ νὰ τὰ δεχτῇ στὸ τέλος, ἀμόρφως πεσμέ- ζες, ἡ ἀπέραντη θάλασσα... ἡ θάλασσα πού ιανοῦριζε ἄλλοτε τὰ φευγαλέα δεινὰ καὶ τὶς ἄοριστες ἐπιβυ- μίες τῆς πριγκηποπούλας!... ΚΝΟΥΤ ΛΑΡΣΕΝ

ΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΝΕΟΠΛΟΥΤΙΣΜΟΙ

Ἡ κυρία Μπακαλιανοπούλου, πρὶν ἔρθει στὴν Ἀθήνα, εἶπε σ' ἕνα χωριό, ὅπου ὁ ἄνδρας τῆς κέρδιζε τὸν παρὰ μὲ τὸ του- θάλι. Τώρα ὅμως πού ἐγκαταστάθηκε στὴν πρωτεύουσα σὸν ἄ- ριστοκράτης, ἡ κ. Μπακαλιανοπούλου ἔβαλε πρόγραμμα νὰ συμμορφωθῇ μ' ἄλλα τὰ «πλουτοκράτου» τῆς πρωτεύουσας. Θελο- ντας λοιπὸν νὰ κἀν καὶ μερικὲς ἐπισκέψεις τῆς ἐτικέτας, διάταξε τὴν ὑπηρετρία τῆς νὰ πάη σὲ μιά γινωστή τῆς Ἀθηναίας κατὰ τὰς πῆ:

—Σὰς παρακαλεῖ, λέει, ἡ κυρία μου νὰ τὴν στείλειτε, λέει, τὴν θεντάλια σας, λέει, καὶ κάμποσα ἀποσκεφτήρια (ἐπι- σκεπήρια) γιατί ἔχει, λέει, κάτι θίζιτες νὰ κἀν καὶ σὰ τὰ γυρεῖ δὲνεϊ κ' ἀ!

Κόκκαλο ἡ Ἀθηναία κυρία!...

ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ὁ δίσσμος ἱστορικός Καμίλλ Ζουλιάν πού ἐπέθανε πρὸ ὀλί- γου καιροῦ, θρικοτάν ἕνα ὁρῶδ εἰς κάποια συναναστροφή καὶ τὸν ρώτησαν τὴ γνώμη του γιὰ τὴν ἐν γένει πολιτικὴν κατάστασιν...

—Ἐπέρασα ὅλη μου τὴ ζωὴ μελετώντας τὴν ἱστορία, ἀπάν- τησε γελώντας ὁ Ζουλιάν. Λοιπὸν διεπίστωσα ὅτι ἀπὸ τότε πού ἀρχίζει ἡ ἱστορία τῶν ἀνθρώπων ἡ πολιτικὴ κατάστασις ἦταν πάντοτε δυσχερὴς καὶ θολωμένη...

Καὶ ὕστερ' ἀπὸ μι- κρὴ ἀκέφι ἐπρόσθεσ:

—Κι' ὅμως κουτσά- στραβά τραθοῦμε πάντα ἐμπρός!...

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΙΔΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ὁ ἄνδρας εἶνε ἡ ὄψις τοῦ Θεοῦ κ' ἡ γυναίκα ἡ ὄψις τοῦ ἄνδρου. Ἀ γίος Παῦλος.

Εἴν ἡ γυναίκες ἦσαν ἀθάνατοι, οὐδέποτε θὰ ἐμνηρίζον τὸν τέλει- ταιτο τους ἔραστο. Ἀαμεναί.

Ὅταν δεῖξετε ἕνα ζωγραφιτὸ στὶς γυναίκες, αὐτὲς ζωοποιθοῦν λά- μαργα, σὰν μικρὰ παιδιὰ, ἀποφθαί σας. Ἐχετε, λοιπόν, πάντα ἕνα ζω- γραφιτὸ γι' αὐτὲς, μὴ ποτὲ μὴν τοὺς τὸ δώσετε νὰ τὸ καταβροχθίσουν. Ἄν τὸ ζάνετε αὐτὸ, θὰ σὰς γυρίσουν κατόπι τὶς πλάτες του... Μπαλζάκ

Ὁ ἔρωτας μοῦζει μὲ τὴν πίστι πὸς τὰ θαύματα. Εἶνε μὲ ἐνέγγυο τῆς φαντασίας, πού ἔξάπτει τὴν καρδιά καὶ παραάει τὸ λογικὸ. Γεωργία Σάνδη

Ὁ ἔρωτας εἶνε ἕνας μεγάλος ἀζημιωτής. Ὁ ἐρωτόληπτος μοῦζει νὰ βρῇ ἕνα κομμάτι γάρβουνο καὶ νὰ τὸ κρῖνι στὸν κόρφο του. ἔχοντας τὴν πεποίθησι ὅτι τὸ γάρβουνο αὐτὸ εἶνε δικιάντι. Στάλ.

Τὸ πάθος τοῦ ἔρωτα μοῦζει μὲ τὸν ἀπαιό, ὁ ὁποῖος ὄσο περισσότερο πρῖζεται, τόσο μεγαλιότερη δύναμι αποκτά. Τουρκικὴ Παροιμία

Ἡ ἐπιθυμία τῶν γυναικῶν εἶνε σὰν τὰ σταφύλια, πού μὴδὲ τὸ κρῖνι κανεῖ ξαναδύστατον τὸ φερόστηρο. Ἀδελφός Ρικάρ.

Ὅποιος ἡ πῆ ἐπιζητεῖ τὸ σῆμα, ἔτα καὶ ἡ γυναίκα ἐπιζητεῖ τὸν ἄνδρα. Πλάτων

Ἡ ὁμορφιά εἶνε τὸ πρῶτο δῶρο, πού χορῶει ἡ ἡφαις στὶς γυναίκες, ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτο ποὺ τοὺς αφαιρεῖ αὐτοῦν. Μερξ

Ἡ ὁμορφιά μιὰς τίμας γυναικῶς εἶνε ὅπως ἕνα κίμας ἀκίνητο, πού δὲν πληγνέει, παρὰ ἐκείνου, σὺ θὰ θέλῃσι νὰ τὸ πῶσι ἄποτοῦ. Ἐρδαντές

Ἐνδοξότερα θὰ μπορούσα νὰ σημεδάσω ὄλα τὰ κρῖνι τῆς Ἐρώστης, παρὰ δύο γυναίκες. Λουδοβίκος ΙΑ'.

Ἡ γυναίκες διαφθέρουν περισσότερές γυναικες ἀπ' ὄσες ἄρστων ὁ ἄνδρος. Μπαλζάκ

Ὁ ἔρωσ εἶνε τὰ φτερά πού ἔδωσε ὁ Θεὸς στὴν ψυχὴ μας γιὰ νὰ ιατοῖ ν' ἀνέβῃ κοντὰ του. Μιχ. Ἀγγελος

Ὁ ἔρωτας γεννιᾶται ἀπ' τὶς θυσίες, καὶ πρὸ παντοῦ ἀπ' τὴ θυσία τῆς περηφάνειας μας. Ἀά Κορδαίη

Ἡ γυναίκες μοῦζουν μὲ τὶς πεταλόδους. Τὶς τραβάει κ' αὐτὲς ἡ καινὴ, ἀδιάρροφον ἂν ἡ λάμπερ αὐτὴ εἶνε τοῦ ζωοσπιτοῦ. Βέρων

Ἡ ἀγάπη εἶνε ζωοσπί. Ἐνας φτωχὸς πού ἔχει τὴν ἀγάπη στὸ χέ- ρι, εἶνε περισσότερο πλούσιος ἀπὸ ἕναν τραπεζίτη. Α. Οὐσσάι

Τὰ μεγάλα πάθη τραῶν ἀπὸ τὸν ἔρωτα καὶ ἐκβάλλουν στὸ θά- νατο. Β. Οὐγγὺ

Ὁ ἀνθρώπος πρέπει νὰ εἶνε περισσότερο ἐρωτικὸς στὸν ἔρωτα, ἀπὸ ὄσο εἶνε στὸ ζωοσι. Ἀλλοῦνο σ' ἐκείνου πού θὰ καταντῆ ἀλλοκοῦ- ζὸς ἀπὸ τὸ θανάτο πιοτὸ τῆς ἀγάτης... Α. Μυσσέ

Ὁ ἔρωτας διαλέγει γιὰ κατοικία τὶς ὠμοιότερες καὶ πιο ἀγνὲς ηυ- ζες, ὄσος τὸ σκολιὰ κολλᾷ ἀπάνω στὸ μπουμποῦ τοῦ ὠμοιότερου ὀδοῦ. Σαίξπηρ

Ὁ ἔρωτας εἶνε ὁ πιο περριμένος ἀπ' ὄλους τοὺς τριάντους. Θέλει νὰ εἶνε ἡ πῆ, ἡ τίποτε. Σταντλά

Ἡ ὁμορφες γυναίκες μοῦζουν μὲ τοὺς θάνατους, πού ἔχουν πολλὰ λουδοῖα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἀργάδια. Γιὰ νὰ χωρὶ κανεῖς τὰ θέληγρια μιὰς ὁμορφης γυναίκας, πρέπει νὰ τὸ πῶρι ἀπόφασ πὸς θὰ πατοῖθῃ. Ἀλκζοῖρ

Ὁ ἐρωτόληπτος μοῦ- ζουν σὰν τὰ μικρὰ παι- διὰ, πού μὴδὲ νὰ νὰ νουφίσις ἀποκοινοῦνται. Σαίξπηρ Ἐδρεμιό ν